

תיק תביעה 93-26

בעניינו של הסטודנט:

ת.ז.

הכרעת דין מיום 20/08/2026

פרטי התביעה: 1.

תיאור המעשים או המחדלים המיוחסים לתלמיד/ה הנתבע/ת:

התלמיד חשוד כי בתאריך 19.2.26 לקראת סוף הבחינה בקורס "תרבות הצריכה" כשהתבקש למסור את הבחינה נתפס מכניס לכיס טלפון נייד. לאחר שנאמר לתלמיד כי יועמד לדין משמעת, החל לצעוק בכיתה על המשגיחה, להקים מהומה ולהפריע ליתר התלמידים אשר המשיכו בבחינה במסגרת תוספת הזמן. בהמשך התלמיד יצא מהכיתה, ולאחר מכן חזר אליה תוך שהוא ממשיך לצעוק לעבר המשגיחה בדרישה לקבל את מחברת הבחינה. בתום הבחינה המתינו מחוץ לכיתה חבריו של התלמיד, וגרמו למשגיחות לתחושת איום וחשש ממשי, ומשכך הוזמן צוות הביטחון למקום, הכל כמפורט בדו"ח מדור בחינות המצורף.

התלמיד חשוד בהתנהגות שאינה הולמת ובהונאה בבחינה.

תקנון משמעת תלמידים (חדש):

סעיף 2- התנהגות הפוגעת באוניברסיטה, עובדיה, בסטודנטים ובאורחי האוניברסיטה

סעיף 5- אי ציות להוראות האוניברסיטה ועובדיה- סעיף קטן 5

סעיף 9 - מרמה והונאה – סעיף קטן 9.1

סעיף 10 - התנהגות שאינה הולמת סטודנט – סעיף קטן 10.1

תקנון הקוד האתי:

במעשיה יש פגיעה בקוד האתי של האוניברסיטה, שמירה על יושרה אקדמית נהיגה בכבוד, בהגינות ובאחריות.

הסטודנט אינו מודה באשמה.

משגיחה – לקראת סוף הבחינה ביקשנו להחזיר את המבחנים. הסטודנט התמהמה ניגשתי אליו ישב בסמיכות אליי, ביקשתי שיחזיר את הבחינה. ראיתי שהוא הכניס לכיס טלפון. הודעתי לו שתהיה וועדת משמעת. הסטודנט החל לצעוק, יצר מהומה ורעש בכיתה. ביקשתי שקט כי יש סטודנטים עם הארכת זמן שעדיין עושים את הבחינה. הסטודנט מסר את הבחינה וקיבל את ת.ז. חזרה. הסטודנט יצא החוצה וחזר עם מספר חברים וביקש לקבל את הבחינה חזרה, סירבתי. במקביל יש נבחנים בכיתה. לבסוף הסטודנט יצא מהחדר. התחלנו לסדר את הבחינות והסטודנט חזר עם קבוצה גדולה יותר של חברים ושוב חזר על הדברים ועל בקשתו והרגשתי פחד שלא אוכל לצאת מהבחינה. היה חשוך פחדתי מהקבוצה שנכנסה לכיתה. באותו זמן אמרתי למשגיחה השנייה שנקרא לביטחון. הודעתי לסטודנט שאנו מזמינים ביטחון והסטודנט יחד עם חבריו עזבו.

משגיחה שנייה – אני קיבלתי את הבחינות והייתי עסוקה ברישום ובמסירת ת.ז. המשגיחה השנייה ראתה שהוא לא מחזיר את הבחינה, והוא לא בקטגוריה של הארכת זמן. היא ניגשה אליו לאחר שפנתה כמה פעמים, הצטרפתי לבקשה. היא ניגשה וחזרה וציינה בפניי שהוא עם נייד ביד. לא יכולתי להתפנות וציינו בפניו שזו וועדת משמעת. הוא לא הבין מדוע, לא רצה לתת את הבחינה. בסוף הוא נתן את הבחינה. דבורה מזכירת מדור בחינות ראתה את המהומה אולם לא עירבנו אותה. הוא חזר עם חבריו שדיברו לטובתו, יצאו והיו כל הזמן ליד הדלת שמענו אותם. ניסו לדבר איתנו שנצא החוצה לשוחח איתם. לא יצאנו ולא שיתפנו פעולה. עם סיומה של הבחינה ראינו שהם בחוץ, חששנו לצאת. לא היה איום קונקרטי, ניסו לדבר, אך חשנו פחד ולכן הזמנו את הביטחון. הביטחון הגיעו ויצאנו מהכיתה בזמן זה הסטודנט וחבריו לא היו כבר בסביבה.

הסטודנט – סיימתי את הבחינה, הטלפון היה בכיס, ניגשתי לקחת את הת.ז. ולצאת. הכנסת טלפון לבחינה מהווה עבירה. המשגיחה שאלה למה הכנסת את הטלפון לכיס, היא הודיעה לי שהיא מעלה לוועדת משמעת. לא הבנתי למה, הסברתי שלא הכנסתי את הטלפון לכיס כי הוא היה שם כל הזמן. יצאתי החוצה וחזרתי, ניסיתי להבין למה וועדה היא לא הסכימה להסביר. הבאתי לה מים, התחילה למחות אל תיגע בי. נתתי לה בקבוק מים. הייתי בהלם. פעם ראשונה חזרתי לבד כאשר חבריי עדיין מנסים לקחת את ת.ז. שלהם. יצאתי להביא לה בקבוק מים והיא הגיבה כמצוין. היא התקשרה לביטחון ואני מולה והיא אומרת לביטחון למה אתם לא מגיעים אתם רוצים שהוא ירביץ לי. אני הייתי בכיתה כשהביטחון הגיעו ומאבטח שאל אותי וסיפרתי לו מה קרה. איש ביטחון שאל מה קרה, אמרתי כלום. הוא אמר לי אם ככה לכו.

התביעה מבקשת לגזור

11.2 נזיפה חמורה

11.6 קנס כספי ע"ס 1500 ש"ח

11.9 פסילת הבחינה והקורס "תרבות הצריכה"

11.10 הרחקה בפועל לשנה

12.5 הרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים בתואר.

עו"ד (הגיע באיחור של חצי שעה לשלב דיון בהקלות לעונש) – 9.1 עדות המשגיחות יש לבחון בציר הזמן, היא זיהתה חומר אסור בעת הבחינה. לדעתי הסעיף רחב. יש לעשות הבחנה בין אחזקה לשימוש בפועל.

מהחומר שנשלח לסטודנט 9.2 לא התקיים – אני מבקשת לציין שלא הואשם בסעיף זה. שתהיה תשתית לכך.

10.1 האשמה שתכנן לתקוף, מרשי לא התנהג בצורה מאיימת או מפחידה. לדעתי יש לגרוע מהתלונה. לדעתי, הן לא שלטו בעצמן. הן קראו לביטחון והוא יצא. הגרסה של הביטחון יכולה לחזק את עמדתי לגרוע את הסעיף.

מידתיות, מדובר בסטודנט נטול עבר משמעותי. לקראת סיום התואר סיים את כל הבחינות. נותרו לו 2 סמינריונים, לא חזר על בחינות. העונש לא מידתי למי שמעוניין לסיים את התואר.

הסטודנט - אני הייתי בהלם, מעצם הבקשה לוועדת משמעת. יצאתי והבאתי לה מים. היא הגיבה בצורה קיצונית וקראה לביטחון. אם הייתה לי כוונה להעתיק הייתי פועל אחרת. התחושה שלי שהמשגיחה הייתה עצבנית על מה שקרה עם הסטודנטים שדיברו בהארכת הזמן ואני מרגיש שהיא השליכה עליי את התחושות שלה. אני סטודנט שלא היו לו בעיות, זה אירוע ראשון שלי. נשאר לי רק 2 סמינריונים, אמור להתחיל תואר בווינגייט. פסילת הקורס תשפיע על כך, וניגשתי כבר למועד ג' ועברתי.

התובעת – מדובר בשעת ערב מאוחרת, בחודש פברואר. שואלת למה חבריו היו בחוץ וחיכו.

הסטודנט – לא מכיר את כל מי שנבחן, חשוב להדגיש שהלכתי להביא לה מים.

עו"ד- מבקש לסכם, לא מקל ראש באירוע אולם הוא לא פגע בהן, הסטודנט לא התכוון לכך ולא התכוון להעתיק. דיברתי איתו והבהרתי לו שהעונש קשה ולא מידתי, אבל הוא יצטרך להיענש על העבירה שעשה. מקווה שלא יפגע ועתידי לא יפגע.

החלטה –

לאחר שמיעת כל הצדדים ובחינת כל הראיות, אני סבורה כי התנהגות הסטודנט מהווה פגיעה חמורה ביותר ביושר האקדמי. בקוד האתי של אוניברסיטת חיפה נקבע "הסטודנטים והסטודנטיות ילמדו יתקדמו מבחינה אינטלקטואלית ומקצועית... הם יקפידו על יושרה בהתנהלותם האקדמית לרבות דיווח אמיתי...". קוד אתי זה מבטא את שאיפת האוניברסיטה להיות מוסד המתנהל מתוך יושר מוחלט. הסטודנט, בפעולתו, פגע פגיעה חמורה באמון האקדמי – העומדת בבסיס הפעולה של המוסד שלנו - והפר ברגל גסה את כללי ההתנהגות ואת רוח האוניברסיטה כפי שבאה לידי ביטוי בתקנון משמעת התלמידים ובקוד האתי.

אין לסטודנט כל עדיפות שהיא להפר ברגל גסה את תקנון המשמעת של האוניברסיטה, של מחלקת הבחינות ולהפר את הוראות המשגיחה, בשם מחלקת הבחינות והחוג שהעביר את הבחינה. הסטודנט החליט לקחת את החוק לידיים ולהחליט על קביעת תקנון נפרד עבורו, רק בגלל שהוא החליט על כך. אנו, כרשויות משמעת, האמונות על שמירת התקנון האוניברסיטאי, לא יכולים לקבל התנהגות כשכזו. האם נקבל שכל סטודנט יעשה דין לעצמו בשטח הבחינות וזאת בניגוד לתקנון? לא ולא. אין לקבל זאת ואין סיבה לקבל זאת.

אשר לעבירה לפי סעיף 2, שעניינה התנהגות הפוגעת באוניברסיטה, בעובדיה, בסטודנטים או באורחיה, הרי שהראיות שהוצגו אינן מבססות את התקיימות יסודות העבירה במידה מספקת. אמנם אין מחלוקת כי עם גילוי הטלפון הנייד בכיסו, הסטודנט כעס וסירב בתחילה למסור את מחברת הבחינה. עם זאת, מעדותו עולה כי שב לכיתה מספר פעמים בניסיון להבין מדוע עניינו מועבר לוועדת משמעת ומהן הנסיבות שהובילו לכך.

המשגיחות העידו כי חשו מאוימות באופן אישי, אולם תחושתן הסובייקטיבית לא נתמכה בעובדות קונקרטיות או בהתנהגות מוגדרת שניתן לראות בה איום, פגיעה או הטרדה. מעבר לתיאור תחושתן האישית, לא הוצגו ראיות חד משמעיות המעידות על התנהגות פוגענית מצד הסטודנט כלפי מי מהנוכחים.

יתרה מכך, מהעדויות עולה כי כאשר הסטודנט הבחין שהמשגיחה נמצאת במצוקה רגשית, הוא פעל באופן מפיס ועלה לקפיטריה לרכוש עבודה מים במטרה להרגיעה. עובדה זו אושרה אף על ידי המשגיחה עצמה. התנהלות זו אינה עולה בקנה אחד עם טענה להתנהגות שנועדה לפגוע בעובדי האוניברסיטה או לאיים עליהם.

בנסיבות אלה, ובהיעדר תשתית עובדתית ברורה המעידה על פגיעה באוניברסיטה, בעובדיה, בסטודנטים או באורחיה, לא ניתן לקבוע כי הוכחה העבירה לפי סעיף 2.

לאחר ששקלתי את מכלול הנסיבות, אני מרשיעה את הנתבע בעבירות המיוחסות לו למעט סעיף 2. יש להטיל, במקרה זה, עונש שיישקף את חומרת העבירה. יודגש כי אין לקבל סוג התנהגות זו ורוח תקנון המשמעת, הקוד האתי והחלטות סנאט האוניברסיטה עומדות בניגוד גמור לדרך שבה נהג הסטודנט.

גזר הדין

הנני גוזרת על הנתבע את העונשים הבאים :

1. נזיפה חמורה.
2. פסילת הבחינה והקורס "תרבות הצריכה"
3. קנס כספי של 1,500 שקלים.
4. והרחקה לשנה על תנאי עד לסוף הלימודים לתואר.
5. פסק הדין יתפרסם בעילום שם באתר רשויות המשמעת באינטרנט וכן על גבי לוח מודעות של החוג בו לומד הנתבע.

הנני מודיעה בזאת לסטודנט על זכויותיו לערער לוועדת הערעורים.

הפוסקת ד"ר ואלרי איסק

20.6.26

תאריך